

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie protestu wyborczego J. G.
z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej oraz Prokuratora
Generalnego
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 24 czerwca 2025 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 czerwca 2025 r. (data nadania pisma) J. G. (dalej jako: „Skarżąca”) wniosła protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, żądając stwierdzenia nieważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polski z uwagi na poważnie nieprawidłowości mające wpływ na wynik wyborów lub – alternatywnie – zarządzenie ponownego przeliczenia głosów.

Jako dowód powyższych zarzutów Skarżąca przytoczyła – w formie tabeli – dane z protokołów Państwowej Komisji Wyborczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zasady i tryb przeprowadzania wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej oraz warunki ważności tych wyborów określa Kodeks wyborczy (k.wyb.).

Zgodnie z art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Z perspektywy zarzutów Skarżącej, równie ważne znaczenie ma art. 82 § 1 k.wyb. Na jego podstawie wskazano, że protest wyborczy może zostać wniesiony z powodu: dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów (pkt 1) lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (pkt 2).

Stosownie do art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków określonych w art. 321 k.wyb.

Skarżąca w proteście nie wskazuje, które w jej ocenie regulacje normatywne Kodeksu wyborczego zostały naruszone bądź które przestępstwo z rozdziału XXXI Kodeksu karnego zostało popełnione. W świetle tego, jak też mając na uwadze hipotetyczny i abstrakcyjny charakter podniesionych przez Skarżącą zarzutów protest należało uznać za wykraczający poza zakres wyznaczony przez art. 82 § 1 k.wyb. Ponadto nie czyni on zadość obowiązkowi przedstawienia dowodów wynikającemu z art. 321 § 3 k.wyb.

Mając to na uwadze, na podstawie art. 322 § 1 zd. 1 k.wyb., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.M.]

[r.g.]